

Пазачътъ на широката сто-
годишна гора отвори вратата
на малката кжщурка, свита
подъ клонитѣ на стария джбъ
и рече:

— Това е нашиятъ домъ!

Момчето скочи вжтре и за-
скача. Влѣзе и майката. Сѣдна
на едно трикрако столче, огледа
колибата и въздѣхна. Сѣдна и
горскиятъ пазачъ, пухнатъ като
локомотивъ съ голѣмата си
лула и се засмѣ:

— Хубаво е тука! Цѣлъ день
ще ни пѣятъ птиченца!

Мина много време отъ тоя
день. Немирното момче обходи
цѣлата гора. Напипа много
птичи гнѣзда. Три пжти носи
вързана глава.

Една зима гората бѣше за-

трупана съ дебелъ снѣгъ. Ста-
ритѣ джбове свѣтѣха цѣвнали
въ скрежъ. Зачуаха леденитѣ
висулки, като мѣнически звън-
чета. Зарева вѣтрѣтъ въ ку-
мина и задуха огнището. Гора-
та изтрѣпна отъ студъ.

Срещу Коледа пазачътъ на-
мѣтна рунтавия кожухъ и трѣг-
на по хралупитѣ за медъ. По-
тули се между прекършенитѣ
дървета, а виелицата засипа
дълбокитѣ му стѣпки.

Цѣлъ день майката и мом-
чето чакаха да се върне. На-
празно.

— Може би сж го нападнали
мечки! — рече добрата майка
и въздѣхна. И пакъ двамата
зачакаха съ прилепени бузи на
замръзналото стѣкло.